

Følge af Importbegrænsning, at iværksætte en *Undersøgelse* af Klagens Berettigelse, hvorved der ikke maa forholdes Ministeren nogen til Bedømmelse heraf fornøden Oplysning. Dersom det efter Undersøgelsen skønnes, at urimelig Prisforhøjelse har fundet Sted, kan Ministeren bestemme, at Sagen skal overgaa til *offentlig Undersøgelse ved Anklagemyndigheden*. For saa vidt urimelig Prisforhøjelse har fundet Sted, bliver det ved *Dommen* at bestemme, hvorvidt det derved indvundne Udbytte skal *konfiskeres*, og om de for vedkommende erhvervsdrivende udfærdigede *Bevillinger* vil være at *annullere*, samt hvorvidt vedkommende erhvervsdrivende for en bestemt Tid eller for bestandig skal være *udelukket fra at faa tildelt Bevillinger* paa Grundlag af tidligere Importret.

Straffebestemmelserne (§ 12) er ogsaa undergaaet visse *Ændringer*. Det udtales saaledes i Stk. 2, at den, der i Strid med Lovens Regler findes at have misbrugt sin Importret, ved Dom kan frakendes Importretten for en bestemt Tid eller for bestandig.

Af handelspolitiske Hensyn og for at gøre det muligt for saavel Erhverv som Administration at disponere med større Sikkerhed er der givet Loven *Gyldighed i 2 Aar*, til Udgangen af December 1937.

Ved Lovforslagets Fremsættelse betonedes *Handelsministeren*, at der ikke kunde være Tvivl om Nødvendigheden af Valutareguleringens Opretholdelse. Dens Ophævelse vilde efter Ministerens Anskuelse være i Strid med Landets allerbetydeligste Interesser, og der var ikke indtraadt en saadan Lettelse af det internationale Samkvem, at der heri kunde søges Begrundelse for at paabegynde en Afvikling. Derimod burde man saa vidt muligt raade Bod paa de Mangler, som Ordningens Praktisering havde aabenbaret.

Disse Synspunkter fandt Tilslutning hos *Flertallet i Folketingets Udvalg* (Socialdemokrater og Radikale), som i Betænkningen fremhævede Valutaordningens overordentlige Betydning for »hele Nationens økonomiske Liv og samtlige Erhvervs Velfærd, for de eksporterende som for de importerende Virksomheder, for Varetagelsen af baade Landbrugets og Byerhvervenes Interesser. Under Hensyn til de bestaaende vanskelige Forhold mente Flertallet, at det havde været »en national Pligt for de Partier, der kun fandt Tilslutning hos et Mindretal af Landets Befolkning, at vise god Vilje til Forhandling og i nogen Grad at medvirke til den bedst mulige Udformning af det Forslag, der fik en saa over-